

© Marloes Kemming, 2020
© Illustraties: Lisa van Winsen, 2020
© Moon, Amsterdam 2020
Omslagontwerp: Marieke Oele
Ontwerp binnenwerk: Petra Gerritsen

ISBN 978 90 488 4963 5
NUR 273

www.uitgeverijmoon.nl
www.overamstel.com

O V E R A M S T E L
uitgevers

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden vervaelvoudigd en/of openbaar
gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze
ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Marloes Kemming

Ik kom je redden!

met tekeningen van Lisa van Winsen

moon

Prinses Pernille heeft voor haar
verjaardag een telescoop gekregen.
Die wil ze meteen testen! Ze zit in haar
toren en kijkt naar buiten. Daar zijn
donkere bossen vol gevaarlijke dieren.
En ijzige bergen en woeste rivieren.
Maar wat ziet ze daar? Heel in de verte
staat net zo'n kasteel als dat van haar.
Met in het torenraam een prinsje!

Het prinsje kijkt vreselijk bezorgd en Pernille ziet meteen waarom: onder zijn toren staat namelijk een reusachtig gevaarlijke trol woest te grommen. Oh nee, de prins is in nood! Ze moet hem helpen; prinsjes redden is immers wat prinsessen doen.

‘Niet bang zijn, prinsje,’ brult Pernille vol moed uit het raam. **‘IK KOM JE REDDEN!’**

Pernille trekt haastig haar harnas aan, neemt haar zwaard en rent naar beneden. Ze pakt nog snel een zak met spekjes voor onderweg. Ze zwaait de deur open. Maar daar staat...

Een hele grote, enge, woeste **DRAAK!**

‘Opzij draak, de prins is in gevaar!’ De draak buldert en spuwt een enorme straal vuur. Pernille kan nog net op tijd wegduiken. De draak stormt op haar af en net wanneer hij Pernille in één hap op wil eten, steekt de prinses haar spekjes naar hem uit. **RATS!** Daar gaan de spekjes, geroosterd en wel. Smullend verdwijnt de draak achter het kasteel.

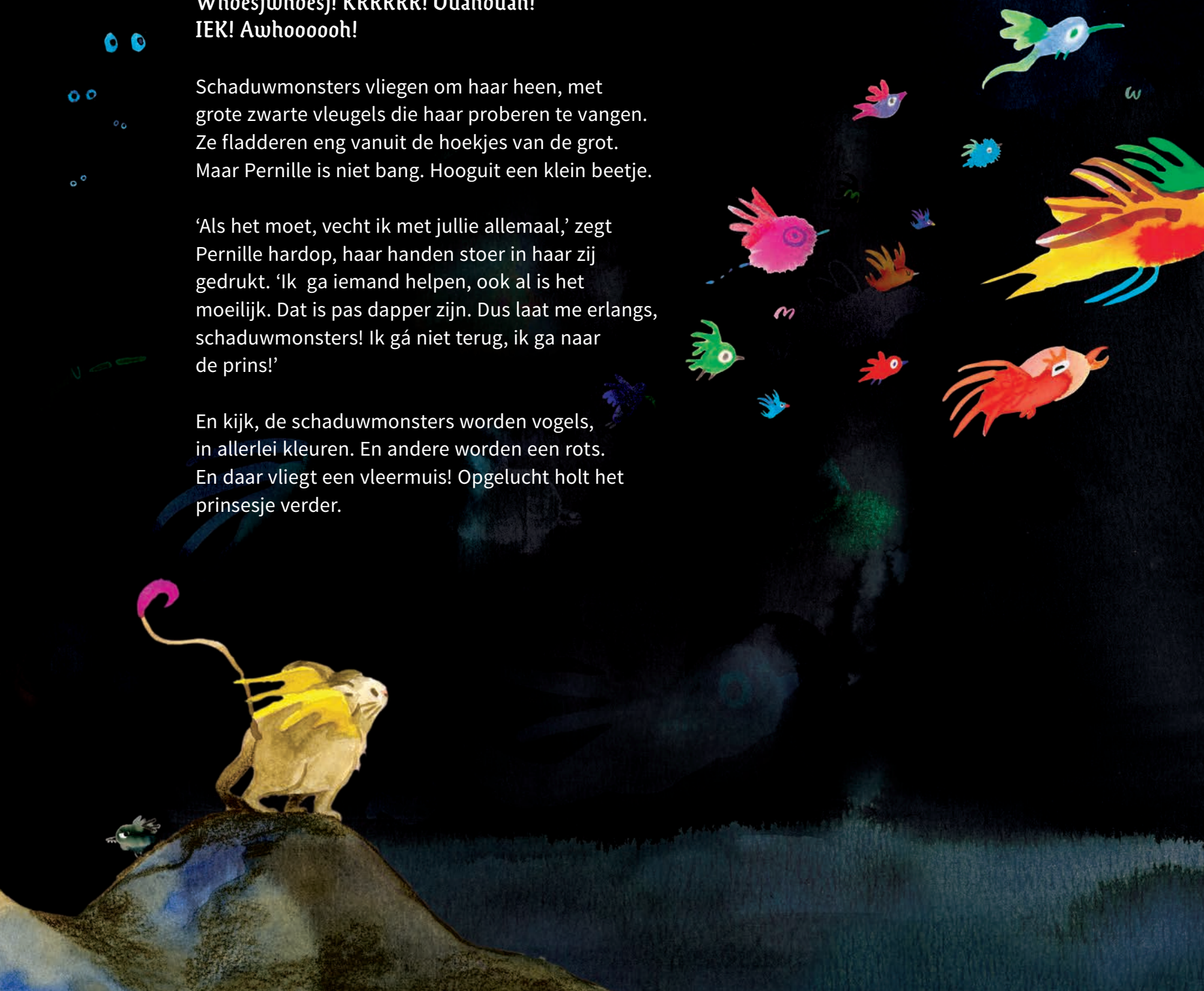
Het prinsesje rent het pad af. Zo een donkere grot in.
Ze loopt zo hard ze kan. Overal om haar heen zijn
geluiden.

**Whoesjwhoesj! KRRRRR! Ouáhouáh!
IEK! Awhoooooh!**

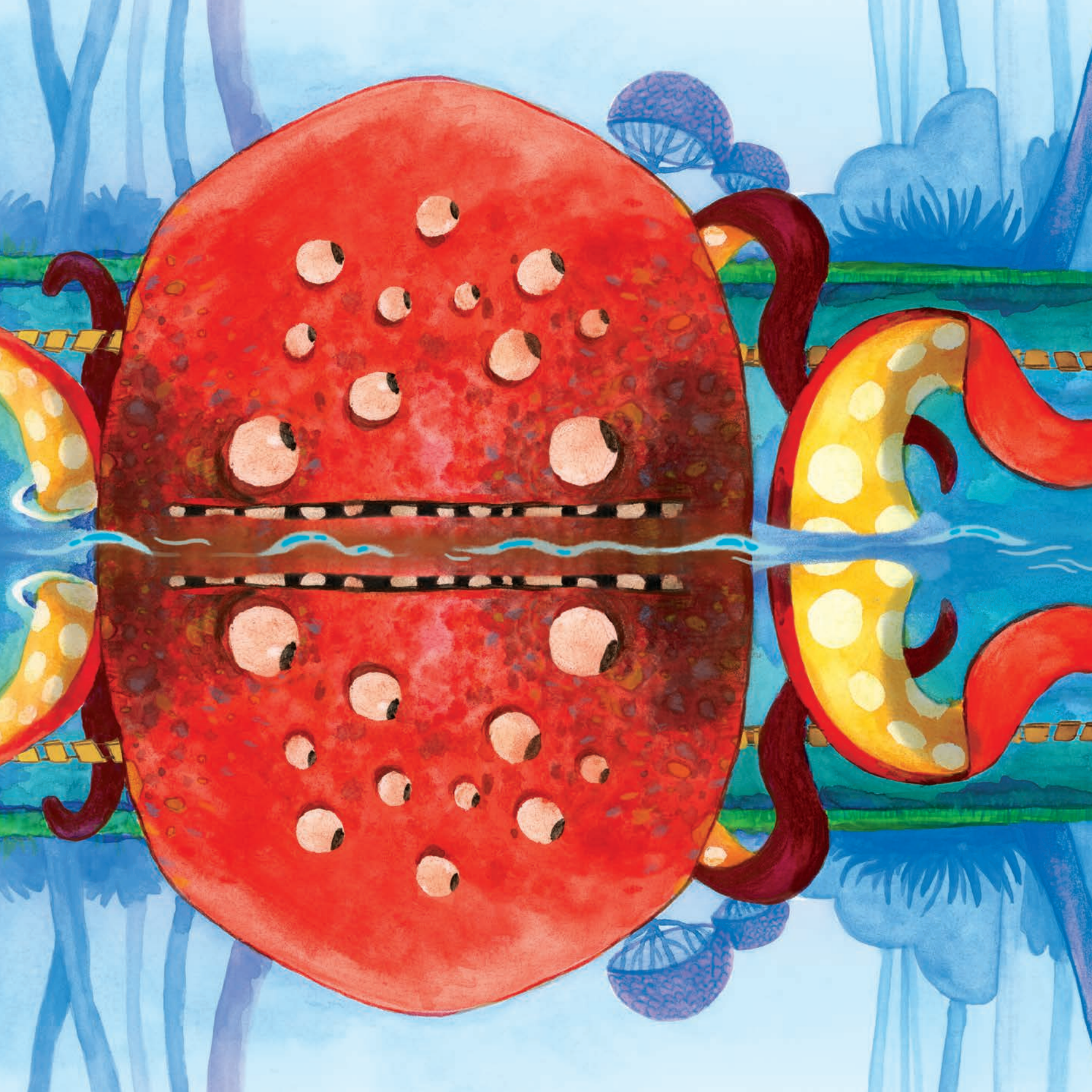
Schaduwmonsters vliegen om haar heen, met
grote zwarte vleugels die haar proberen te vangen.
Ze fladderen eng vanuit de hoekjes van de grot.
Maar Pernille is niet bang. Hooguit een klein beetje.

‘Als het moet, vecht ik met jullie allemaal,’ zegt
Pernille hardop, haar handen stoer in haar zij
gedrukt. ‘Ik ga iemand helpen, ook al is het
moeilijk. Dat is pas dapper zijn. Dus laat me erlangs,
schaduwmonsters! Ik gá niet terug, ik ga naar
de prins!’

En kijk, de schaduwmonsters worden vogels,
in allerlei kleuren. En andere worden een rots.
En daar vliegt een vleermuis! Opgelucht holt het
prinsesje verder.

A colorful illustration of a boy and a girl standing on a narrow wooden plank bridge over a body of water. The boy, with blonde hair, is wearing a green tunic and yellow boots, holding a blue telescope to his eye. The girl, with brown hair, is wearing a purple tunic and red boots, holding a sword aloft. In the background, there are blue hills, a large rock formation, and a small figure on a distant peak.

Nét als het prinsje en prinsesje zich omdraaien om
maar weer naar huis te gaan, horen ze gegil.
Door de verrekijker van Pepijn zien ze heel in de
verte een kasteel. Met in het torenraam een koning
en koningin. Ze kijken vreselijk bezorgd.

Pepijn en Pernille zien meteen waarom: bovenop hun toren
zit een verschrikkelijk enge, reusachtige, gemene spin!
Pernille trekt meteen haar zwaard en Pepijn zijn lans.
‘Maak jullie geen zorgen, koning en koningin!’ roepen ze
in koor. **‘WE KOMEN JULLIE REDDEN!’**

Pepijn en Pernille zien meteen waarom: bovenop hun toren
zit een verschrikkelijk enge, reusachtige, gemene spin!
Pernille trekt meteen haar zwaard en Pepijn zijn lans.
‘Maak jullie geen zorgen, koning en koningin!’ roepen ze
in koor. **‘WE KOMEN JULLIE REDDEN!’**

Nét als het prinsje en prinsesje zich omdraaien om
maar weer naar huis te gaan, horen ze gegil.
Door de verrekijker van Pepijn zien ze heel in de
verte een kasteel. Met in het torenraam een koning
en koningin. Ze kijken vreselijk bezorgd.

De brug wiebelt, steeds meer. Hij valt er bijna vanaf!
Prins Pepijn kijkt geschrokken op en... **HUI!**
Midden op de brug staat het prinsesje!
Hij loopt beteuterd naar haar toe. In koor zeggen
ze: 'Wat doe jij nou hier? Ik kwam je toch redden?!'
En nu heb je jezelf al gered. Dat is ook saai;

Het meer is doodstil, er kwetteren zelfs geen vogels. Ze zeggen dat wie het water aanraakt meteen in slaap valt en nooit meer wakker wordt. Over het Griezellige Spiegelmeeer hangt een hele lange, hele smalle, hele wiebelige brug. Prins Pepijn loopt voetje voor voetje de brug op. Niet in het water vallen, niet in het water vallen, fluistert hij.

